

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 19/04/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 101

Hằng ngày, chúng ta được nghe Hòa Thượng giảng cũng giống như hằng ngày chúng ta được tắm rửa, tẩy trừ cấu uế từ trong nội tâm. Hòa Thượng nói: **“Trật tự thứ lớp của người trong hàng ngũ đệ tử Phật, đầu tiên sẽ căn cứ vào đức hạnh, kế đó tính đến số năm tu hành, sau cùng mới tính đến tuổi tác ở thế gian”**. Nhà Phật rất chú trọng đến đức hạnh. Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”**, có Ngài Thiện Tài Đồng Tử, trong **“Kinh Pháp Hoa”** có Long Nữ đều là những người chứng quả vị Phật khi tuổi còn rất trẻ. Trong Tăng đoàn, các thành viên tuy không mang thứ bậc nhưng khi ứng phó đạo tràng, đến nơi ứng cứu hay hội họp, mỗi người đều căn cứ vào vị trí của người đứng đầu mà ngồi vào đúng vị trí của mình.

Hòa Thượng đã nhiều lần nhắc đến câu chuyện về Ngài Thiện Đạo Đại Sư và Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ. Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ là Quốc sư. Một hôm nhà vua nói với Quốc sư là muốn cúng dường thiên vạn Tăng, cúng dường cho 1000 vị Tăng. Triều đình đã tổ chức lễ trai Tăng rất long trọng. Hôm đó, rất nhiều các vị Tăng và Hòa Thượng đến tham dự. Trong nhà Phật không có huy hiệu để thể hiện các cấp bậc nhưng các vị Tăng đều âm thầm biết và nhường ghế cho vị cao tu hơn. Khi tất cả mọi người đều đã ngồi vào ghế nhưng ghế chủ tọa chưa có người ngồi, ngay đến Quốc sư cũng chỉ ngồi ở ghế kế bên thì có một vị Tăng ăn mặc rất lếch thếch đi đến rồi ngồi ở vị trí đó. Nhà Vua nhìn Quốc sư Vĩnh Minh thì thấy Quốc sư không phản ứng gì hết. Sau khi thiên vạn Tăng ra về, Đức Vua hỏi Quốc sư: **“Hôm nay ta cúng dường có Thánh Tăng đến không?”**. Ngài Vĩnh Minh tần ngần một lúc thì trả lời: **“Thưa Ngài, hôm nay có cổ Phật đến à!”**.

Ở thế gian, trong đoàn thể, người có đức hạnh cũng thường được mọi người suy tôn, kính trọng. Người có đức hạnh thì luôn ẩn tu, lánh xa danh lợi, Hòa Thượng từng nói, chúng ta muốn tìm thiện hữu tri thức thì phải tìm đến những nơi thâm sơn cùng cốc. Trong lịch sử Việt Nam, vua Quang Trung Nguyễn Huệ cũng từng phải lên núi để cầu La Sơn Phu Tử cùng bàn kế chống giặc.

Hôm qua, khi chúng ta học **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”**, Hòa Thượng nói: **“Người ngày nay chỉ lo việc sinh tử mà không lo việc loại trừ tập khí”**. Chúng ta lo loại trừ tập khí mới là chúng ta chân thật lo việc sinh tử. Nhiều người chỉ niệm Phật vì nghĩ rằng niệm Phật sẽ giúp họ vãng sanh. Chúng ta vẫn còn nguyên tập khí, phiền não thì chúng ta dùng tâm gì để niệm Phật? Một số người chỉ mượn lời Hòa Thượng nói nhưng không

đề xướng Hòa Thượng, họ niệm Phật nhiều năm nhưng vẫn còn “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta vẫn còn tập khí, phiền não, tâm chúng ta không thanh tịnh mà chúng ta làm Phật sự thì Phật sự cũng trở thành Ma sự. Chúng ta niệm Phật bằng tâm ô nhiễm thì chúng ta không thể tương ưng được với Phật.

Từ rất lâu, tôi không kêu gọi tổ chức các khóa niệm Phật hay dạy người cách niệm Phật. Nếu có người hỏi riêng tôi thì tôi chỉ nói cách tu của tôi, tôi không dạy người cách tu hành. Lần đầu tiên tôi chia sẻ với đại chúng là ở một ngôi chùa ở Vĩnh Long, tôi chia sẻ về đề tài có tên là: “*Nhìn lại chính mình*”. Tôi nói về cách chính mình đối trị tập khí, phiền não. Người ngày nay mong muốn vãng sanh nhưng tập khí, phiền não của họ vẫn còn y nguyên.

Một lần tôi đi chia sẻ ở một đạo tràng, người giới thiệu nói, tôi là cư sĩ, tôi đến chia sẻ cách tu tập của tôi để mọi người quán sát lại cách tu của họ. Mọi người nhìn tôi từ đầu đến chân bằng ánh mắt dò xét. Một lần khác, tôi đến chia sẻ ở huyện Đông Anh, mọi người cũng nhìn tôi bằng con mắt dò xét, sau khi giảng xong, tôi hỏi mọi người: “*Các Bồ Tát ở đây có ai đi chợ mua đồ, một đồng ba trái mà chọn lấy ba trái nhỏ không?*”. Không một người nào giơ tay. Sau đó tôi lại hỏi: “*Có ai lấy hai trái nhỏ một trái lớn không?*”. Cũng không có ai giơ tay. Mọi người chỉ lo việc sinh tử mà không lo loại trừ tập khí nên họ vẫn còn đầy đủ tập khí “*tham, sân, si, mạn*”. Chúng ta dùng tâm đó niệm Phật hay làm Phật sự thì Phật sự cũng trở thành Ma sự.

Hầu hết chúng ta vẫn còn tâm danh lợi nhưng chúng ta ẩn tàng một cách rất vi tế, chúng ta không dễ nhận ra. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta muốn biết chúng ta còn tâm danh lợi hay không rất dễ, người khác khen chúng ta mà chúng ta vẫn cảm thấy vui, người khác chê chúng ta vẫn cảm thấy buồn vậy thì chúng ta vẫn đang làm vì ảo danh, ảo vọng*”. Chúng ta gặp thuận cảnh thì chúng ta vui, gặp nghịch cảnh thì chúng ta buồn vậy thì chúng ta vẫn “*cảm tình dụng sự*”, vì cảm tình mà làm việc.

Chúng ta loại trừ được tập khí phiền não ở mức độ nào thì cảnh giới của chúng ta sẽ được nâng cao ở mức độ đó. Thí dụ, chúng ta loại trừ được tập khí tham, sân, si thì chúng ta viên ly tam ác đạo. Chúng ta không loại trừ được tập khí, phiền não thì chúng ta niệm Phật cũng chỉ kết duyên với Phật, tạo được phước hữu lậu, chưa tạo được phước vô lậu.

Ngày nay, nhiều người chọn cách ngồi trong đạo tràng niệm Phật, nếu tôi ngồi một chỗ thì tôi sẽ nghĩ Đông, nghĩ Tây nên tôi chọn cách làm việc, lao động công ích để niệm Phật. Tôi đi đến bất cứ nơi nào tôi đều lẫn xả vào làm việc, đây là cách tôi loại trừ tập khí của mình. Từ lâu, tôi đã đấm bạc với ăn uống nên tôi không thích đến nhà hàng. Người có thể ngồi thanh tu trong điện Phật, nhiếp được tâm thì họ là người có công phu cao. Tôi không có công phu nên tôi ngồi một chỗ tôi sẽ vọng tưởng. Tôi chọn cách đi làm việc, vừa niệm Phật vừa lợi ích chúng sanh, vừa lợi ích cho chính mình.

Có người nói với tôi: “*Tôi chẳng biết việc gì, ngày ngày chỉ biết nhỏ cỏ niệm Phật!*”. Việc này không dễ làm, ngày nào đó, khi họ nhổ cỏ cây cỏ mà cây cỏ không lên thì họ có thể ngã người ra mà đi. Người làm được tâm cảnh này thì công phu cũng rất cao. Thời hiện đại, chúng ta tu hành thì chúng ta phải loại trừ tập khí. Chúng ta dọn được hết tập khí thì chúng ta mới lo vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: “***Một vị lão sư tốt nhất định có cách dạy cho học trò của mình và đem những thứ tốt nhất truyền lại cho hậu thế***”. Khi Hòa Thượng gặp Ngài Lý Bình Nam, ngay lần đầu tiên gặp mặt, Ngài Lý Bình Nam đã yêu cầu Hòa Thượng thực hiện ba điều, thứ nhất là: “*Những điều ông học trước đây coi như đồ phế thải*”. Ngài Lý Bình Nam biết Hòa Thượng từng học với Giáo sư Phương Đông Mỹ, Chương Gia Đại Sư nhưng Ngài vẫn yêu cầu Hòa Thượng bỏ đi những điều đã học. Đây chính là cách Ngài giúp học trò bảo hộ tâm thanh tịnh vì người thế gian thường: “*Đứng núi này trông núi nọ*”. Chúng sanh ngày nay có tập khí phân biệt rất sâu nặng, người chân thật muốn học thì phải bỏ đi kiến giải, nghe lời và làm theo. Ngài Lý Bình Nam nói: “*Việc thứ hai là từ nay về sau ông chỉ được nghe một mình tôi giảng*. Việc thứ ba là, ông muốn đọc bất cứ sách gì thì phải được sự cho phép của tôi”. Hòa Thượng tuân theo những yêu cầu này, Ngài học tập với Ngài Lý Bình Nam trong một thời gian ngắn thì đã có kết quả. Ngày nay, rất khó để tìm được học trò nghe lời, làm theo như vậy.

Hòa Thượng nói: “***Người chân thật chịu nghe lời, làm theo là ít ở trong ít, phần nhiều đều là tùy tiện, phóng túng, không có tinh thần kính nghiệp và tôn sư trọng đạo***”. “*Nghiệp*” là nghề. Học trò ngày nay không kính trọng mọi sự, mọi việc mà họ đang làm. Đây là tâm cảnh của những người Thầy cũng như tâm cảnh của Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta coi những việc chúng ta đang làm là sứ mạng thì chúng ta sẽ làm với tinh thần nỗ lực cao nhất. Chúng ta đề xướng văn hóa truyền thống, chuẩn mực đạo đức dân tộc là việc vô cùng thiết yếu. Tinh thần của dân tộc ta là tinh thần: “*Lá lành đùm lá rách, lá rách ít đùm lá rách nhiều*”.

Gần đây, tôi đọc được bài báo, nói về một bà Mẹ 92 tuổi, trước khi mất, bà vẫn cố gắng chuẩn bị thức ăn cho ba người con đã lớn của mình, ba người con đó bị thiếu năng trí tuệ. Tình yêu của Cha Mẹ, các bậc Thầy chân chính là như vậy. Chúng ta không nhận ra điều này nên ngày ngày chúng ta gây ra lỗi lầm, tạo ra thị phi phải trái tốt xấu, đây là lý do trong Địa ngục luôn ngập tràn chúng sanh thọ khổ. Bồ Tát Địa Tạng đã phát nguyện: “***Địa ngục vị không thệ bất thành Phật. Chúng sanh độ tận phương chứng Bồ Đề***”. Địa ngục chưa rộng không thì Ngài thệ không thành Phật. Bao giờ độ hết chúng sanh trong Địa ngục thì Ngài mới thành Phật. Ngài phát nguyện như vậy nên Ngài sẽ mãi mãi ở trong Địa ngục để cứu giúp chúng sanh.

Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng sanh tạo nghiệp, thọ báo thì xót thương. Các Ngài nhìn thấy rõ nhưng các Ngài cũng không thể làm gì giúp những chúng sanh đó. Ngày trước, Hòa Thượng nhiều lần quay về nói với Ngài Lý Bình Nam: “*Thầy ơi, Thầy dạy ra một*

vài huynh đệ để họ cùng hoằng truyền Phật pháp với con, để con có bạn cùng sách tấn”. Sau nhiều lần Hòa Thượng nói như vậy, Ngài Lý Bình Nam đã nói: “Ông đi tìm học trò cho tôi đi!”.

Chúng ta là những người học trò tùy tiện, phóng túng của Phật Bồ Tát nên chúng ta ngày ngày tạo nghiệp bất thiện và phải nhận lấy quả bất thiện. Hòa Thượng thường nhắc chúng ta: “**Tự tác tự thọ**”. Chúng ta nghe nhiều lần, chúng ta tưởng đã hiểu thấu đáo nhưng chúng ta vẫn chưa hiểu nên chúng ta ngày ngày tạo tác điều bất thiện và phải nhận lấy kết quả không như ý. Chúng ta muốn sống ở Thiên Đường hay Địa ngục đều do chính chúng ta tự quyết định.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta sinh ở đời ác năm trước là do cộng nghiệp chiêu cảm, do tập khí của chính mình từ vô thủy kiếp, lại cộng thêm ác duyên của hoàn cảnh bên ngoài nên ngày ngày chúng ta tạo nghiệp**”. Chúng ta thúc đẩy chuẩn mực Thánh Hiền nhưng chúng ta làm vì “*danh vọng lợi dưỡng*”, không phải vì tâm hy sinh phụng hiến thì chúng ta vẫn là đang tạo nghiệp. Nếu chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì kết quả sẽ hoàn toàn khác. Chúng ta làm bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ làm mọi việc một cách vừa vặn, thích hợp. Chúng ta phải thường phản tỉnh chính mình, nếu chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta sẽ bị tập khí, phiền não dẫn dắt.

Hòa Thượng nói: “**Có một số người ở trong hoàn cảnh ô nhiễm mà không bị ô nhiễm, không cần dựa vào người khác khuyên bảo, nhắc nhở mà vẫn có thể “khiết thân tự ái**”. “*Khiết*” là thanh khiết. “*Khiết thân tự ái*” là tự làm thanh khiết chính mình, biết chăm sóc chính mình, không để mình bị ô nhiễm, sai sử bởi dục vọng, tập khí. Chúng ta đến thế gian, chúng ta mang theo tập khí, phiền não từ vô lượng kiếp. Những điều Thánh Hiền, Phật Bồ Tát làm thì chúng ta rất khó để làm theo, những việc người thế gian làm thì chúng ta bắt chước rất nhanh vì trong chúng ta đều đã có chủng tử.

Hòa Thượng từng nói, chúng ta quan sát hai đứa trẻ nằm trong nôi, chúng ta cho một đứa trẻ một món đồ mà đứa trẻ kia không có thì chúng sẽ phản ứng. Đây là do tập khí “*tự tư tự lợi*” mà chúng ta mang đến từ kiếp trước. Bên trong chúng ta có sẵn nhân xấu ác, chúng ta bị hoàn cảnh bên ngoài dẫn dụ thì chúng ta sẽ tạo nghiệp. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta, không ai là không tạo nghiệp**”. Chúng ta là phàm phu nghiệp chướng nặng nề, chúng ta rất dễ dàng tạo nghiệp nên chúng ta phải biết “*khiết thân tự ái*”, tự mình làm sạch, bảo hộ chính mình. Chúng ta không bảo hộ chính mình thì chúng ta sẽ tùy tiện tạo nghiệp và trôi lăn theo dòng sinh tử, khi đó Phật Bồ Tát cũng không thể giúp chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Những người ở trong đời ác năm trước mà có thể “khiết thân tự ái” thì đều là Đại Bồ Tát tái lai**”. Nếu chúng ta không phải là Bồ Tát thì ở trong đời ác ngũ trước đây cảm dỗ này thì chúng ta sẽ dễ dàng bị động tâm, chúng ta dễ dàng bị “*tài, sắc, danh, thực, thù*” dẫn dụ. Chúng ta dám xả mình vì người, hy sinh phụng hiến thì

chúng ta cũng giống như Đại Bồ Tát. Người bình thường mà làm được điều này thì họ là đã bước qua giới hạn của phàm phu và bước vào hàng ngũ của các Đại Bồ Tát.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!